N°. 11. 1841.

VLISSINGSCHE COURANT.

Dingsdag 26 Januarij.

Art. 59 der Grondwet.

Volgens gedane toezegging, komen wij thans terug op het al of niet bevoegd zijn der Staten-Generaal, volgens art. 59 der gew. grondwet, om zich met de wijze *waarop de financien onzer overzeesche bezittingen bestuurd worden*, in meerdere of mindere mate te bemoeijen, en daarop invloed uit te oefenen.

De Koning heeft, (het valt niet te ontkennen,) het *uitsluitend* OPPERBESTUUR over die bezittingen; maar dan toch ook *niet meer*, dan *opperbestuur*, dat is zonder eene magt nevens H. D., die insgelijks BESTUURT.

Maar is nu de magt, om alleen te mogen *besturen* tevens de magt, om alleen WETTEN te mogen maken, volgens welke *bestuurd* moet worden?

Hier tusschen bestaat, naar ons inzien, een zeer groot onderscheid.

De Koning heeft het *bestuur* der *buitenlandsche betrekkingen*. (art. 55.) Mag de Koning nu voor dit bestuur zoodanige sommen uit de inkomsten van den Staat aanwenden, als H. D. goed vindt? Volstrekt niet, Z. M. moet zich daarbij houden aan de *wetten*, bij welke de sommen, daar voor aan te wenden, zijn vastgesteld.

De Koning heeft het opperGEZAG over de vloten en legers; (art. 58) en men zal wel aan dit woord geene engere beteekenis willen geven, dan aan *opper*BESTUUR. Zal nu de Koning hieruit het regt ontleenen, om de officieren of manschappen der vloten of legers te doen fusilleren, op te sluiten of te straffen, naar Zijne verkiezing? Volstrekt niet. Z. M. zal te dezen aanzien de *wetten* of reglementen op de krijgsdienst moeten eerbiedigen.

De Koning heeft (art. 60) het *opperbestuur* over de algemeene *geldmiddelen*. Zal Z. M. daarover nu kunnen beschikken naar welgevallen? Volstrekt niet. De *wetten*, waarbij die middelen worden geregeld, binden Z. M. te dien aanzien.

Doch: » *er bestaan geene wetten*, ten aanzien van het bestuur der overzeesche bezittingen."

Dit is geene reden, geene verhindering, dat er kunnen gemaakt worden.

Er bestaat eene ALGEMEENE *wet*, in de grondwet zelve te vinden, dat de Koning tot instandhouding en bevordering van de algemeene en bijzondere welvaart ALLE middelen zal aanwenden, welke *de wetten* te Zijner beschikking stellen.

Er bestaat gelijke wet, dat de Staten-Generaal het *algemeen belang* met al hun vermogen zullen bevorderen.

Er bestaat gelijke wet, dat de Koning en de Staten-Generaal elkander voorstellen van *wetten* zullen mogen doen, wanneer zij die in het algemeene belang van den Staat oorbaar zullen achten.

Er bestaat GEENE wet, die verbiedt, dat er *wetten* zullen kunnen worden vastgesteld, volgens welke het uitsluitend *opperbestuur* over de overzeesche bezittingen zal worden uitgeoefend.

Kwamen er dezulke tot stand, niets zou verhinderen, dat de Koning ALLEEN het opperbestuur over die bezittingen volgens art. 59, uitoefende, gelijk de financiële wetten Z. M. niet verhinderen, *alleen* het opperbestuur over de algemeene geldmiddelen volgens art. 60 uit te oefenen: want de magt, welke die wetten vaststelde, zou daarom in geenen deele mede BESTUREN.

Dit alles wist de wetgever, toen hij de grondwet wijzigde; en nogtans stelde hij ook daarbij geene bepaling vast, welke verhindert, WETTEN tot stand te brengen, naar welke het *opperbestuur* der overzeesche bezittingen zou worden uitgeoefend.

Integendeel, schijnt hij er den weg toe te hebben willen banen, door bij de tweede zinsnede van art. 59 te bepalen, dat aan de Staten-Generaal, in den aanvang van elke gewone zitting, zullen worden medegedeeld de laatst ingekomene staten van ontvangsten en uitgaven van opgemelde volkplantingen en bezittingen: want de wetgever *kon voorzien*, dat, wanneer uit die staten bleek van eene wijze van bestuur, strijdig met het *algemeene belang*, de Staten-Generaal, die gezworen hadden, *dit* belang met al hun vermogen te zullen bevorderen, daarin niet zouden berusten, maar gebruik maken van hun regt van *initiatief*, om *wetsbepalingen* voor te stellen, welke een beter gebruik van de middelen, uit die bezittingen van den Staat te verkrijgen, verzekerden; — hetgeen nergens bij de grondwet *verboden*, maar daarbij *integendeel* uitdrukkelijk, ter bevordering van het ALGEMEENE BELANG, *veroorloofd* was; en wat meer is, de wetgever wist, dat de Tweede Kamer der Staten-Generaal nog twee middelen te harer beschikking had, om, wanneer die door haar voorgedragene wetsbepalingen bij de Eerste Kamer of bij den Koning schipbreuk leden, zich van het tot stand komen derzelve te verzekeren, als, door:

1°. Aan de regering de middelen, bij de Begrootingen door haar aangevraagd, te weigeren, zoolang de voor het *algemeene belang* noodig geachte wetsbepalingen niet zouden zijn ingevoerd.

2°. Bij het nogtans heffen der geweigerde middelen, de hoofden der Departementen, welke daartoe hadden medegewerkt, te doen stellen in staat van beschuldiging, door aan den Hoogen Raad op eene *behoorlyke* wijze, (volgens art. 109 der wet op de regterlijke organisatie,) te doen kennis dragen, van de overtreding, en het verzuim van de vervolging derzelve; voor zoover de Procureur-Generaal in gebreke mogt zijn gebleven, zijnen pligt te doen.

Bestond er dan nog geene speciale wet, regelende de Ministeriële verantwoordelijkheid, de handteekening van de Ministers zou hen toch *verantwoordelyk* maken, volgens genoemd art. 75 der gewijzigde grondwet, en hoewel zij dit voor 't oogenblik niet schijnen te veronderstellen en dus, [blijkens hetgeen wij in ons vorig N°. deden opmerken,] de *tegenwoordig* bestaande bepalingen zooveel als *niets* schijnen te beteekenen, om hen van ongrondwettige stappen terug te houden, — zou het nogtans mogelijk zijn, dat de Hooge Raad art. 115 van het wetboek van strafregt (Code Pénal,) nog als in vigeur beschouwde, en zich verpligt vond, op den overtreder de daarbij aangewezene strafbepaling toe te passen.

Het lijdt geen' twijfel, of de wetgever, die ons de gewijzigde grondwet schonk, wist dit alles veel beter, dan wij het hier hebben kunnen zeggen; — maar uit het bovenstaande schijnt dan toch te blijken, dat de schrijver van de » *Beschouwing der contracten*" zich zeer vergist heeft, door het regt en de magt der Staten-Generaal, om zich in meerdere of mindere mate te mogen bemoeijen met de wijze, waarop de financien onzer overzeesche bezittingen bestuurd worden, te reduceren tot *nul*, en door aan H. E. M. geene meerdere bevoegdheid toe te kennen, dan om, na kennisneming der Staten van ontvangsten en uitgaven der overzeesche bezittingen, en van het saldo dat deze opleveren, bij de wet te helpen bepalen, tot welk einden dat saldo zal gebezigd worden.

Dit laatste is bepaald, per se te *moeten* plaats hebben; doch wat er, ten aanzien der wetgeving van de overzeesche bezittingen, nog zou *kunnen* en *mogen* plaats hebben, wanneer het algemeen belang dit bleek te vorderen, *dit* heeft de wetgever aan de wetgevende magt zelve ter beslissing overgelaten.

De genoemde schrijver heeft voorgesteld, ten einde niet de Minister van Kolonien eene zoo gewigtige zaak als voor ons de overzeesche bezittingen, zijn, ALLEEN (namens zijnen Vorst,) zoude regelen en besturen, eenen *Raad van Indien* te benoemen.

Wij kunnen niet anders dan dit TEN STERKSTE AFKEUREN; ook zelfs dan, wanneer, volgens het advies van de *Arnhemsche Courant*, de Leden van dien Raad verantwoordelijk werden gesteld, niet maar alleen, wegens hun *ja-zeggen*, maar ook wegens hun *zwygen*.

Onze afkeuring berust op het volgende:

1°. dat daardoor het beginsel zou worden erkend, dat de Staten-Generaal geen grondwettig regt van bemoeijing zouden bezitten met de wijze, waarop onze kolonien en derzelver financien worden bestuurd; dat zij geene stem zouden hebben in de *wetgeving*, volgens welke dat bestuur zou kunnen of moeten plaats vinden, wanneer het maken van wetten eens in het algemeen belang noodzakelijk werd geoordeeld.

2° dat, zoodra dit beginsel erkend was, eene verantwoordelijkheid der leden van den Raad eene ijdele begoocheling worden zou, om de zeer eenvoudige reden, dat de Koning het regt zou hebben, om, in vereeniging met Zijnen Minister, te besluiten, zoo als H. D. zou vermeenen te behooren; en zulks onverschillig, of de leden van den Raad *gesproken* of *gezwegen* hadden, zoodanig dat, al hadden al de leden van den Raad eenstemmig eenen maatregel afof aangeraden en er werd lijnregt in strijd met hunnen raad gehandeld, daar door niets hoegenaamd voor het vaderland zou gewonnen zijn, evenmin als wanneer allen werden gestraft, omdat zij *gezwegen* hadden.

De Raad zou overigens een *ligchaam* zijn, door hetwelk een Minister van minder integriteit zich nog zou kunnen doen ondersteunen en zijne eigene verantwoordelijkheid verminderen. En hoe moeijelijk het is, geheele ligchamen ter verantwoording te roepen en te straffen behoeft niet te worden betoogd.

3°. Dat, door de erkenning van het gezegde beginsel, de verantwoordelijkheid van den Minister van kolonien, zoolang hij maar in overeenstemming met den Koning handelde, (die DAN *wetgever* EN *opperbestuurder* over de Overzeesche bezittingen was,) zich zou bepalen eenvoudig tot de daden, uit de wetgeving binnen het moederland voortvloeijende, de toegestane posten bij het hoofdstuk van kolonien b. v.; — terwijl, welke daden ook in den Oost, of ten aanzien van deszelfs inkomsten bedreven werden, de Staten-Generaal buiten magte zouden zijn, den Minister deswege te doen teregt staan, omdat hij zich op den wil van zijnen Meester, van den oppermagtigen *wetgever* en *bestuurder* zou kunnen beroepen,

4°. dat de benoeming van zulk eenen Raad weder onvermijdelijk hooge tractementen zou moeten naar zich slepen, en het raderwerk onzer regering nog weder ingewikkelder en omslagtiger maken, beide zaken, welke wij zoover mogelijk moeten trachten te ontvlieden.

5°. Omdat de ondervinding overtuigend geleerd heeft, dat het bezit van eenen Raad [b. v. van State,] wanneer de regering evenwel in strijd met *'s lands* wetten of het algemeene belang handelen wil, voor het vaderland geen' den minsten waarborg aanbiedt.

6°. dat de gestelde onmogelijkheid in de *beschouwing der contracten*, » dat de Staten-Generaal zon» der in ambtsbetrekkingen in de overzeesche bezit» tingen van het rijk te hebben verwijld, zich eenig » denkbeeld kunnen vormen omtrent de doelmatigheid » of ondoelmatigheid van onderscheidene zaken," enz. in verschillende opzigten geen steek houdt:

Vooreerst; omdat niets een werkzaam en kundig lid der Staten-Generaal verhindert, om zich door iemand, die zich *in de overzeesche bezittingen in ambtsbetrekkingen geplaatst vond*, bij voorkomende zaken, naauwkeurig te doen inlichten; zoo als ook *nu* vele leden, en wel de beste en kundigste onder hen, menigmaal doen moeten, wanneer het ontwerpen van wet geldt, buiten den kring hunner kennis of het gebied hunner ondervinding vallende; en waardoor zij zich nogtans weten in staat te stellen, op goede gronden, het belang hunner committenten en van het vaderland, bij zoodanige gelegenheden, krachtdadig voor te staan.

En wanneer men hun dan vertrouwen schenkt, om zaken te helpen beslissen, welke onmiddellijk het heil en belang van het moederland zelve betreffen, en omtrent *alle* welke zij toch met geene mogelijkheid grondige kennis kunnen bezitten, waarom zou men hun dan juist dat vertrouwen ontzeggen, waar het de zaken onzer overzeesche bezittingen betreft?

De zaken van het moederland zelve zijn toch *ook* veelal niet ongewigtig.

Ten anderen, omdat niets verhindert, om mannen als b. v. eenen graaf VAN DEN BOSCH, eenen heer KRUSEMAN of anderen, tot leden der Staten-Generaal te benoemen, en dat deze, als zoodanig, hunne mede afgevaardigden met kennis van zaken voorlichten.

Ten derde, omdat, daarenboven, nog de vrije pers daar is, ter beschikking van alle deskundige en belangstellende vaderlanders, om over de in behandeling komende zaken het vereischte licht te verspreiden, en de Staten-Generaal op het standpunt te plaatsen, om

de onderwerpen van verschillende zijden te kunnen bezien en daarna te beslissen, wat het waarachtige belang des vaderlands vordert.

Ziedaar de redenen, waarom wij de benoeming van eenen *Raad van Indien* in het moederland, ook zelfs wanneer de leden voor hun gedrag verantwoordelijk werden gesteld, ten stelligste meenen te moeten afkeuren.

De heer KRUSEMAN noemt op bladz. 25 en 26 der BESCHOUWING een aantal zaken op, waarmede de Staten-Generaal zich ook zouden mogen bemoeijen, gaf hun de grondwet als mede-wetgevers regt tot bemoeijing met de wijze van bestuur der overzeesche bezittingen.

Dit is echter wat de scherpzinnige Duitsche wijsgeer CHRISTIAAN WOLFF in zijne *redekundige bedenkingen over het menschelijk verstand* (*) noemt: *consequentie-makery.*

Eerst, wanneer de SS. GG. hunne bemoeijingen zoover *wilden* uitstrekken, zou het te pas komen te betoogen, dat dit onuitvoerlijk, ondoelmatig of schadelijk was, en bijgevolg het *algemeene belang* dit niet kon vorderen.

Gingen de Staten-Generaal in hunne bemoeijingen echter niet verder, dan de zorg voor de *individuele vryheid der personen*, den waarborg *van het regt van eigendom* en *het spaarzaam, doelmatig en meest in voordeel van het moederland aanwenden der baten, welke de overzeesche bezittingen kunnen opleveren*, — dan kwamen al die bezwaren en *consequentien* niet in aanmerking; en daarenboven zou het uitsluitend opperbestuur des Konings er niet in het minst door worden beperkt; want Z. M. *bestuurde* dan niettemin *alleen*, met medehulp van hen, die H. D. er toe verkoos te benoemen, gelijk Z. M. ook in het moederland *bestuurt.*

De heer KRUSEMAN, en allen die met Z. E. Gestr. van hetzelfde gevoelen zijn, gelieven toch wel in aanmerking te nemen, dat het bijvoegelijke naamwoord UITSLUITEND geenszins de kracht heeft, om de beteekenis van het zelfstandig naamwoord OPPERBESTUUR van beteekenis te doen veranderen, en dit b. v. tot MAGT VAN WETGEVING te verhoogen. *Opperbestuur*, *hoogste bestuur*, of *bestuur*, blijft altijd slechts BESTUUR; en de kundige en scherpzinnige Hoogleeraar THORBECKE, wiens *Aanteekening op de grondwet* wij bij het schrijven van dit art. voor ons hebben, zegt op bladz. 72 van dat werk teregt:

» Of men zegt: de Koning *en niemand anders* heeft » het opperbestuur, dan eenvoudig: *de Koning heeft » het opperbestuur*, komt op 't zelfde neder. Of zal » men gelooven, dat de regten in *opperbestuur*, vol» gens den wezenlijken zin van het woord begrepen, » *daardoor*, dat zij aan een persoon *by uitsluiting* » worden geëigend, een' wijderen omvang verkrijgen, » ja van natuur veranderen of in regten van *wetgeving* » overgaan?" (†)

Wij gelooven nu, dat door het voorstaande de volgende stellingen bewezen worden:

a. Uitsluitend Opperbestuur sluit, volgens den geest en de letter der grondwet niet in zich: *magt van wetgeving.*

b. De bemoeijing der wetgevende magt, tot het vaststellen van *wetten*, volgens welke het Opperbestuur over de kolonien zal worden uitgeoefend, is nergens bij de grondwet verhinderd of verboden: maar integendeel, zoodra het *algemeen belang* door die bemoeijing kon worden bevorderd, of door verzuim daarvan benadeeld, — die bemoeijing aan de Staten-Generaal, bij Hunnen eed, als eenen heiligen pligt opgelegd; en bij de artikelen 114 en 122 Hun de middelen in handen gegeven, om zoodanige wetten werkelijk te doen tot stand komen.

c. Door het vaststellen van in het algemeen belang noodig geoordeelde *wetten* wordt geene inbreuk gemaakt op 's Konings regt van OPPERBESTUUR, evenmin als zulks de financiele wetten doen, op 's Konings regt van Opperbestuur over de algemeene geldmiddelen van den Staat: (art. 60) want de SS. GG. *besturen* daarom niet mede, doch stellen slechts eenige regelen vast, volgens welke, in het algemeen belang, *bestuurd moet worden.*

Wij geven deze onze beschouwingen aan alle nadenkenden in den lande in ernstige overweging, en zullen gaarne, voor zoover wij mogten gedwaald hebben, daarvan worden teruggebragt.

(*) *Vert. van* VAN SPÖRSEL *bladz.* 235.

(†) Al had de geleerde en, wat daarbij nog zooveel zegt, de *onafhankelijke* en *vaderlandslievende* Hoogleeraar niets anders gedaan of geschreven, dan ons zijne aanteekening op art. 60 (der O. G.) geleverd, dan nog verdiende Z. H. G., bij het hooge gewigt, hetwelk de overzeesche bezittingen voor het Moederland hebben verkregen, naar ons inzien, daarvoor *alleen* een onderscheidend bewijs van de erkentelijkheid des vaderlands.

Zouden de ONAFHANKELIJKE BLADEN ons behulpzaam zijn, wanneer wij eerlang een voorstel deden, om hiertoe te geraken? Wij hebben het voorstel gereed.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN;

Brengen bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat bij hen is ingekomen, en op heden ter invordering aan den heer Ontvanger der directe belasting alhier verzonden het door Zijne Excellentie den heere Staatsraad Gouverneur dezer provincie op den 8. dezer maand, voor deze Stad executoir verklaarde suppletoire kohier van het patentregt over het 2e kwartaal van het dienstjaar 1840/41, en noodigen de daarop voorkomende belastingschuldigen bij deze uit, om hetgeen waarvoor zij op gezegd kohier zijn aangeslagen, binnen de bij de wet bepaalde termijnen in handen van voornoemden Ontvanger te voldoen.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Stads-Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 19. Januarij 1841.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. VAN DER SWALME.
Ter Ordonnantie van Hun Edel Achtbare,
S. VAN DER SWALME,
Secretaris.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN;

Brengen bij deze ter kennis van een iegelijk, dat bij hen is ontvangen eene opgave van vacante Beurzen in Belgie, waaruit aan de afstammelingen der oprigters of wel aan de inwoners enz. van bepaalde Gemeenten het regt is toegekend, om zich in de daarbij opgenoemde wetenschappen op te leiden, — terwijl om tot deze Beurzen te worden toegelaten men zich vóór den 1e Februarij aanstaande aan de daarbij betrokkene Administrateurs zal behooren te vervoegen.

Die genen welke vermeenen mogten hierop eenige aanspraak te hebben kunnen nadere inlichtingen bekomen ter secretarie dezer Stad.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigt en aangeplakt ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Stads-Courant geplaatst.

VLISSINGEN, den 22. Januarij 1841.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. VAN DER SWALME.
Ter Ordonnantie van Hun Edel Achtbare,
S. VAN DER SWALME,
Secretaris.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 18. Januarij. De kleedermakersgezel *Kienäpfel* heeft onverwacht snel, den moord, door hem aan den Bisschop Dr. *van Hatten* en aan deszelfs huishoudster begaan, beleden. Met eene bijl gewapend, zoo hij voorgeeft om daarmede slechts te dreigen, klopte hij aan de geslotene deur van het bisschoppelijke paleis. De oude, hem de deur openende, huishoudster werd door hem met de vreesselijkste bedreigingen gedwongen, hem in de kamer van den bisschop te vergezellen. Toen zij zich hier weder voor de deur keerde, gaf hij haar met den bijl onderscheidene hakken in den arm, en ondanks het smekend bidden van den grijsaard, zijne oude dienares, die hem zoo vele jaren trouw gediend had, toch niet te willen vermoorden, velde de booswicht haar met eenen bijlslag op het hoofd. Hierop verklaarde de bisschop zich bereid den roover alles over te leveren, want hij bezat, en moest eenen plegtigen eed zweren, dat hij zijne berooving geheim zou houden. De bedreigde grijsaard leidde alstoen den booswicht in een zijvertrek en overhandigde hem daar zijne doos, horologie, beurs en sleutels. In de woonkamer teruggekeerd, bemerkt de onmensch, dat de huishoudster nog leeft, en hierop brengt hij haar den doodelijken houw in het gezigt toe en opent daarna eerst de geldkast. Den zich afwendenden bisschop ontvalt de waskaars en zich daarnaar bukkende, zucht hij overluid: «O God!" De roofmoordenaar houdt dit (altans zoo zegt hij) voor geroep om hulp en werpt den waardigen grijsaard met eenen houw in het hoofd ter aarde. De vader van den moordenaar is kleedermakersbaas en huis-eigenaar te Frauenberg, de moordenaar zelf is 27 jaar oud en van de Catholijke belijdenis. De vermoorde huishoudster heette *Rosalie Pfeiffer* en was 71 jaar oud. Vóór het afleggen zijner bekentenis, had de misdadiger eene poging gedaan, om zich met zijne boeijen te verwurgen."

NEDERLANDEN.

KAMPEN, den 19. Januarij. Wij haasten ons het berigt mede te deelen van eene hoogst belangrijke en wonderbare ontdekking; eene ontdekking die eeuwig merkwaardig zal blijven in de jaarboeken der wetenschap, en die wij onder de apokryfen zouden rekenen, als het Peterburgsche Journaal van Wetenschappen en Letteren ons geen voldoenden waarborg voor derzelver echtheid opleverde. Eene Russische expeditie, onder de leiding van den heer *Nidjner Nitigoiwosnesenk* heeft de noordpool ontdekt, dat is, zij heeft op den afstand van weinige wersten de ontzaggelijke bergen, waarschijnlijk van zuiveren zeilsteen — gezien, die zich op den Noordpool van onzen aardbol verheffen.

Nadat het reisgezelschap met het fregat *Catharina II* den 5 September ll. het noordelijkste punt van het land der Samojeden had bereikt, werd de verdere togt met eene van alles welvoorziene, genoegzaam geheel ijzere slede ondernomen. Met de uiterste inspanning werd de togt over het ijs voortgezet. Op 88 graden breedte gekomen, bezweken de honden die de slede trokken van de geweldige koude, waartegen de *zeventien* beerenhuiden, welke ieder der reizigers over elkander aanhad, deze naauwelijks konden beschutten. Men zag zich genoodzaakt het voertuig al schuivende en met ijzeren haken verder te brengen. Eens dat men vuur had gemaakt, en de vlam helder opsloeg, werd dezelve eensklaps met eene korst overtogen, en stond tot aller verbazing bevroren daar! Men kon deze van koude verstijfde vlam tusschen de vingers breken, en zij werd zeer smakelijk bevonden. Onder het voortzetten van den togt begon men te bespeuren, dat de slede allengs gemakkelijker voorwaarts ging, en weldra werd zij door eene onwederstaanbare magt met zulk eene snelheid voortgetrokken, dat de reizigers zich met ontzetting, aan Gods genade overgaven, even als slagtoffers die in een rank bootje door de snelstroomende Misisippi naar den waterval van Niagara worden voortgestuwd. Eene ijzeren haak, welke men had laten vallen, liep met nog sneller vaart de slede vooruit. Wat er in die oogenblikken bij de reizigers omging is voor geene beschrijving vatbaar; onwillekeurig sprongen hun de tranen uit de oogen. Ten laatste ontdekten zij de geheimzinnige eindpaal van ons wereldrond, een berggevaarte met onderscheidene kleuren gestreept, geel, groen, blaauw; men meende den rug eener kolossale, steigerende zebra te aanschouwen. Een vaal noorderlicht bescheen dit huiveringwekkende schouwtooneel. Intusschen ijlde de slede al sneller en sneller, zoodat de togtgenooten niet anders voorzagen, dat zij op den poolberg te pletter zouden stoten, toen op het onverwachtst de slede, door eene opeenstapeling van ijsschorsen eene schuinsche rigting genomen hebbende, in eenen negatief-magnetischen stroom geraakte en plotseling achteruit liep. Het was, zegt de aanvoerder, om krankzinnig te worden van vreugde; wij hieven de handen ten hemel. . . .

De heer *Midjnet* heeft het verhaal dezer voorbeeldelooze expeditie aan de Akademien van Petersburg en Moskau gezonden. Hij is den 15 December, in eerstgenoemde Residentie teruggekomen, door eene deputatie van de Akademie aan de poort verwelkomd, en nog dien zelfden dag door den Keizer met de Wladimirs orde versierd.

Op het voetspoor der Armbesturen bij de andere Godsdienstgezindten alhier, brengen DIAKENEN DER EVANGELISCH LUTHERSCHE GEMEENTE, mede openlijk hunnen dank aan de H. H. Leden der Zangvereeniging *uit Kunstliefde*, voor de bij hen ontvangen vrucht der plaats gehad hebbende edelaardige aanwending van Hun Ed. kunsttalent; welke bijdrage ad ƒ 77,72, benevens eene liefdegift van ƒ 2,60, bij de Kerk-Collecte op Zondag den 17. dezer, door eene edeldenkende uitgereikt, tot eene buitengewone bedeeling besteed zijn.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

den 21 JANUARIJ 1841.

De Nederlandsche Mudde.		*De Nederlandsche Mudde.*	
O. Walcher. Tarwe	ƒ 8,75	Haver	ƒ 0,00
Nieuwe dito dito	- 8,25	Zeeuwz. Groene Erwten	- 0,00
O. Zeeuwsche Tarwe	- 8,25	Idem Paardeboonen	- 4,60
Nieuwe dito dito	- 7,75	Idem Duiveboonen	- 0,00
Z. Rogge	- 6,00	W. Koolzaad	- 15,75
Winter Garst	- 4,80	Z. Koolzaad	- 0,00
Zomer Garst	- 4,20	Kanariezaad	- 0,00
Walchers Paardeboonen	- 5,00	Raap-Olie	ƒ 46,50 p. v.
Idem Bruine Boonen	- 00,00	Patent-Olie	- 49,00 « «
Idem Witte Boonen	- 0,00	Lijn-Olie	- 36,00 « «
Idem Witte Erwten	- 0,00	Lijnkoeken	ƒ 10,50 per 100 st.
Idem Groene Erwten	- 0,00	Raapkoeken	- 00,00 « 0000 «
Boekweit	- 0,00		

Tarwenbrood het Ned. Pond 17 en een halve cent. Masteluinbrood 15 en een halve cent. Roggenbrood 15 en een halve cent.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 25. Januarij. Sedert den 22. dezer tot heden zijn alhier ter Reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Statira, W. Simpson, New-Orleans, tabak; Eenigheid, J. Kleh, Smirna, krenten; London Packet, P. F. Jansen, Londen, lijnzaad; Josephine, P. J. Gress, Oostende, ballast; l'Industriel, L. D'houdt, Oostende, koper en huiden; Providentia, J. D. Groven, zout en stukgoederen; l'Adele, H. Cornelissen, Rio Janeiro, koffij; le Pigion, H. de Boo, Rio Janeiro, koffij; le Martin, P. Martin, Marseille, zwavel en suiker; Rhodes Island, C. Burgess, Cowes, tabak; the Peage, R. Breckon, Hull, steenkolen; l'Adele Cherie, L. Bouvier, Havre de Grace, koffij en suiker; Edmund, C. Tromhein, Londen, lijnzaad; Jufvrouw Ulrika, H. C. Loop, Londen, lijnzaad; la Camilla, P. Coburg, Havre de Grace, stukgoederen; Cargano, B. Cafiero, Messina, fruit; Falletta, P. C. Jansen, Londen, stukgoederen; Promotheus, J. Bradhering, Gallas, raapzaad; de President, J. Woller, St. Domingo, koffij; Ornen, A. Houser, Ramsgate, olie.

Van Antwerpen is de Schelde afgekomen en van onze Reede naar Zee gezeild:

The Soho, T. Whitecombe, stukgoederen, Londen.

Advertentien.

Ter Drukkerij van P. WEDTS DE SWART.